

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน โรงเรียนบ้านควนโส อำเภอกวนเนียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 โดยมีขั้นตอนการวิจัย สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังนี้

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน

2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน โรงเรียนบ้านควนโส จำนวน 6 คน ได้จากการเลือกโดยวิธีเจาะจง โดยใช้แบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้และออทิซึม KUS-SI Rating Scales: ADHD/ LD/ Autism (PDDs) การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน ๆ ละ 60 นาที รวม 20 ครั้ง โดยใช้เนื้อหาคำพื้นฐานจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งเป็นคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียนและพบเจอบ่อย ๆ โดยแบ่งตามมาตราตัวสะกด แม่กง แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ รวมจำนวน 20 คำ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกทักษะการเขียนคำ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ประกอบด้วย แบบฝึกการเขียนคำละ 5 แบบฝึก รวม 20 คำ แผนการสอนเขียนคำ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกแผน จำนวน 20 แผน และแบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำ ก่อนเรียนหลังเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิตินอนพาราเมตริก ทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน โรงเรียนบ้านควนโส อำเภอควนเนียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนคำ อยู่ในระดับ ดีมาก
2. ความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนบ้านควนโส โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา หลังสอนสูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน โรงเรียนบ้านควนโส อำเภอควนเนียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน หลังการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำ พบว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา หลังการสอนอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้เป็นผลจากผู้วิจัยได้จัดทำแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่สอดคล้องกับปัญหาของนักเรียน คือ สาเหตุที่นักเรียนเขียนคำผิดเพราะไม่เข้าใจลักษณะของการเปลี่ยนรูปสระอะ ที่มีตัวสะกดรูปสระอะ จะเปลี่ยนเป็นไม้หันอากาศ (๓) วางไว้บนพยัญชนะต้น ซึ่งสอดคล้องกับผดุง อารยะวิญญู (2542: 85-86) ได้เสนอวิธีการสอนสะกดคำเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า การตั้งกฎ (Rule-Based Instruction) โดยครูพยายามตั้งเกณฑ์ให้แก่เด็กนักเรียนเพื่อสะดวกแก่การจำ คำนี้ถึงหลักภาษาไทยเป็นสำคัญ จะช่วยให้เด็กจำและสะกดคำได้ง่ายขึ้น คือ สระอะ (-ะ) เมื่อมีตัวสะกดมาต่อท้ายคำรูปสระอะ (-ะ) จะเปลี่ยนเป็นไม้หันอากาศ (๓) วางไว้บนพยัญชนะต้น และยังสอดคล้องกับสรวดี เฟิงศรีโคตร (2539: 25) ที่ได้เสนอหลักการวิธีสอนเขียน

สะกดคำไว้ว่า การสอนให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องแม่นยำ ครูต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำและหลักการสอนเขียนสะกดคำ ให้นักเรียนได้มองเห็นรูปคำ รู้และเข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ มีภาพประกอบ และเขียนสะกดคำนั้นหลาย ๆ ครั้ง ระลึกคำที่เขียน แล้วเขียนสะกดคำ ตรวจสอบความถูกต้องและทบทวนการเขียนอีกครั้งหนึ่ง โดยทำแบบฝึกทักษะ จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหรรษา บุญยอิน (2546 : 68) ที่พบว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะสะกดคำหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากดีขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของกัญญา ยี่ดวง (2550: 52) ที่ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับคาบเส้น ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับคาบเส้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความแตกต่างกัน คือ ก่อนการทดลองได้คะแนนร้อยละ 30 หลังการทดลองคะแนนร้อยละ 85 ซึ่งสูงกว่าที่ตั้งไว้

2. ความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำหลังการสอนสูงกว่าก่อนสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นผลมาจากแบบฝึกมีการเริ่มเรียนจากง่ายไปหายาก มีรูปภาพประกอบ นักเรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้งการดูรูปภาพ การฝึกอ่าน ฝึกเขียน และปฏิบัติด้วยตัวเอง แบบซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง จึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะในการเขียนคำสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมุกดา แก้วคำแสน (2553: 115) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่านและการเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าผลคะแนนด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลังใช้สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะ และสอดคล้องกับงานวิจัยของอมรรัตน์ คงสมบูรณ์(2536: 68) ที่สอนเขียนสะกดคำยาก โดยใช้เกมและแบบฝึก นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำยากโดยใช้เกมและแบบฝึกมีความสนใจในการเขียนสะกดคำยากแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผดุง อารยะวิญญู และสุวิทย์ พวงสุวรรณ (2554: 77) ที่เสนอแนวการสอนสะกดคำไว้ว่า การฝึกฟังเสียงสระ เสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้ายคำ (ตัวสะกด) การฝึกจำทั้งคำและใช้ประสาทรับรู้หลายด้าน โดยผ่านการฟัง การใช้สายตา การสัมผัส และการจำทั้งคำ ซึ่งเป็นทักษะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ถนัด เมื่อเข้าใจในระบบเสียงภาษา และสัญลักษณ์ที่ใช้แทนหน่วยเสียงสระและหน่วยเสียงพยัญชนะ จึงเริ่มฝึกการสะกดคำ โดยให้จำ

ทั้งคำว่าแต่ละคำประกอบด้วยพยัญชนะและสระใดบ้าง การฝึกซ้ำ ๆ จะช่วยให้เขียนสะกดคำได้ดีขึ้น ยังสอดคล้องกับงานวิจัย ھرรษา บุญนาฮีน (2546: 68) ที่พบว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำยาก ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะสะกดคำ หลังทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าหลังการเรียน โดยใช้แบบฝึก ทักษะการเขียนสะกดคำนักเรียนมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำยากได้ดีขึ้น

จะเห็นได้ว่าแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่ประสมคำด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ สูงขึ้น แสดงว่านักเรียนมีทักษะการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา หลังการสอนสูงกว่า ก่อนสอน ดังนั้นแบบฝึกทักษะการเขียนคำจึงเหมาะสำหรับนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา สามารถพัฒนาทักษะการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้ดังผลการวิจัย ครูผู้สอนจึงควรสร้างทำแบบฝึกทักษะ การเขียนคำอื่น ๆ มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อแก้ปัญหาด้านการเขียนให้กับนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วย สระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนคำ สามารถตรวจสอบและ ประเมินผลจากชิ้นงานจริง จึงสามารถพัฒนาทักษะการเขียนคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกด ตรงมาตราได้

2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ซึ่งประกอบด้วย บัตรตารางประสมคำ แบบฝึกทักษะการเขียนที่มีรูปภาพประกอบ ทำให้นักเรียนได้สัมผัสและ สนุกกับสื่อบัตรตารางประสมคำก่อนทำแบบฝึกทักษะการเขียนคำ นักเรียนมีความสนุกสนาน กล้าซักถาม ขณะทำกิจกรรมจะตั้งใจและเขียนอย่างถูกต้องสวยงาม และครูนำเทคนิคการเสริมแรง ทางบวกมาใช้กับนักเรียนขณะสอน

3. ครูผู้สอนควรนำแบบฝึกทักษะการเขียนคำ ไปใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เขียนคำในภาษาไทย ที่นักเรียนมักเขียนผิดหรือคำยากอื่น ๆ เพราะจะช่วยให้ นักเรียนเกิดทักษะ และ สนุกไปกับการเรียน เมื่อฝึกซ้ำ ๆ ทบทวนบ่อย ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนจำคำเหล่านั้นได้ง่ายขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบผลการสอนเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยวิธีและรูปแบบอื่น ๆ ตามความเหมาะสม เช่นเดียวกับวิธีการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำ เพื่อเปรียบเทียบและหาข้อดี ข้อจำกัดของแต่ละวิธี ซึ่งจะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ควรมีการศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่ประสมสระอะ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา หรือสระอื่นกับมาตราตัวสะกดอื่น ๆ กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนคำ
3. ควรส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ นำคำที่ประสมด้วยสระอะ ที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ที่เรียนทั้ง 20 คำ มาฝึกแต่งเป็นประโยค หรือฝึกเขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ พร้อมวาดภาพประกอบเพื่อฝึกทักษะการเขียนเรื่องสั้นต่อไป
4. ควรนำแบบฝึกทักษะการเขียนคำ มาใช้เพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนที่เขียนคำภาษาไทยไม่ได้ โดยนำคำจากบทเรียนที่นักเรียนเขียนไม่ถูกต้องมาจัดทำเป็นแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ตามชั้นเรียน ในรูปแบบที่แตกต่างกันตามความเหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อใช้ฝึกทักษะการเขียนให้นักเรียนเขียนได้ ถูกต้อง รวดเร็วขึ้น